

de graven en hertogen van Gelre. Het heeft hiervan deel uit-
maakt tot aan de Franse revolutie en de lotgevallen ervan ge-
volgd.

In 1543 gaat het gehele hertogdom Gelre en daarmee ook het
land van Montfort bij het tractaat van Venlo over aan Karel V
en komt dus onder de vorsten uit het Oostenrijkse huis.

In 1647 geeft Philips IV het land van Montfort als erfelijk
leen aan Frederik Hendrik en de Prinsen uit het huis van Oran-
je, waarbij de soevereiniteit aan het huis van Oranje komt.
Vanaf dit ogenblik kan men dus weer spreken van de heerlijk-
heid Montfort. Daar stadhouder Willen III in 1702 kinderloos
overleed, ging de heerlijkheid over op zijn erfgenamen, de
koningen van Pruisen.

In 1769 verkoopt Koning Frederik zijn rechten op Montfort voor
275.000 gulden aan stadhouder Willen IV, waardoor de heerlijk-
heid weer terugkomt aan het huis van Oranje. Dit blijft zo tot
aan de komst der Fransen.

Voor de rechtspraak had Linne een eigen schepensbank, bestaande
uit 7 schepenen. Appel was er bij het Hof te Roermond.

Door de Montfortse landschrijver, sinds 1597 schout, Johan Kehrn
tot Frohnhoven zijn er tussen 1571 en 1576 pogingen aangewend
om de gerechtsbanken van Linne Montfort en Odilienberg te ver-
enigen; echter tevergeefs.

Uit de oude bronnen blijkt verder, dat er in dit aan de Maas
gelegen dorp vanouds handel is gedreven. Zelfs was er een
langdurig geschil met Roermond, omdat er aan de Maas te Linne
goederen werden gestapeld, een recht dat volgens privilege
alleen aan Roermond toekwam.